

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาพฤติกรรมของเสาคอนกรีตเสริมเหล็กทำด้วยคอนกรีตกำลังสูงมากสามารถสรุปผลจากการทดสอบประกอบการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้คือ

1. การคำนวณหากำลังของเสาที่รับน้ำหนักบรรทุกคงที่ โดยการแปลงความเครียดที่วัดได้เป็นหน่วยแรง ในเหล็กและคอนกรีต พบว่า ผลจากการคำนวณสอดคล้องกันดี เมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบ โดยเฉพาะในช่วงอิลาสติก แต่จะเบี่ยงเบนไปบ้าง ในช่วงพลาสติก โดยที่การคำนวณจะให้ค่าที่สูงกว่า เล็กน้อย

2. การคาดคะเนน้ำหนักบรรทุกประดับของเสาที่รับน้ำหนักบรรทุกคงที่ ตามวิธีของ Khan และ ACI จะให้ค่าที่ปลอดภัย โดยผลการทดสอบให้ค่าสูงกว่าวิธีของ Khan และ ACI ประมาณ ๙ และ ๑๓ % ตามลำดับ

3. ความเครียดประดับของคอนกรีตของเสาอยู่ที่รับน้ำหนักบรรทุกคงที่จะแบร์ผันกลับกับสัดส่วนเหล็กเสริมยืน

4. จากผลการทดสอบตัวอย่างแบบรับน้ำหนักบรรทุกคงที่ โดยที่คอนกรีตมีกำลังอัตต์ประมาณ ๘๕๐ กก./ซม.². พบว่า ถ้าใช้เหล็กเสริมยืนเกิน ๗.๕ % มีแนวโน้มว่า เสาจะวิบัติ ก่อนเหล็กเสริมยืนถึงกำลังคลาก

5. สติฟเนสสัมพัทธ์ของเสาสั้นรูปสี่เหลี่ยมช่องหล่อด้วยคอนกรีตที่มีกำลังอัตต์ประมาณ ๘๕๐ กก./ซม.². สามารถเขียนได้เป็น

$$E_{cs} = 4.37 + 0.215 \rho \quad \text{กก./ซม}^2 \times 10^5$$

6. การคำนวณหากำลังของเสาที่รับน้ำหนักบรรทุกเฉียงคงที่ โดยการแปลงความเครียดที่วัดได้เป็นหน่วยแรง ในคอนกรีตและเหล็กเสริมยืน พบว่า ผลการคำนวณสอดคล้องกับการทดสอบ ดังแต่เริ่มค้นจนถึงประมาณ ๖๐ % ของน้ำหนักบรรทุกประดับจากการทดสอบ

และที่ปรับลดน้ำหนักบรรทุกจากการทดสอบให้ค่าสูงกว่า 10-15 %

7. สำหรับเสาที่รับน้ำหนักบรรทุกเฉียงสูนย์ สามารถคาดคะเนปฏิสัมพันธ์ของแรงในแนวแกนและแรงตัวสูงสุดได้โดยทฤษฎีประดัดของ Nedderman หรือ ACI โดยให้ค่าที่ถูกต้อง เมื่อ เสาวิบัติโดยแรงดึงเป็นหลัก และให้ค่าต่ำกว่าการทดสอบเมื่อ เสาวิบัติโดยแรงอัด เป็นหลัก

8. ความเครียดประดัดของคอนกรีตในเสารับน้ำหนักบรรทุกเฉียงสูนย์ จากการทดสอบให้ค่าประมาณ 0.0034 ซึ่งจะมีค่าน้อยกว่าคอนกรีตธรรมชาติ

9. ความเครียดประดัดของคอนกรีตที่มีกำลังสูงมาก มีแนวโน้มว่าจะมีค่าน้อยกว่าของคอนกรีตธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้มีความเหนี่ยว (Ductility) ที่น้อยกว่า จึงควรระมัดระวังในการใช้คอนกรีตกำลังสูงมากด้วย

